

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι (03. Udānapāḷi)

4. Το κεφάλαιο για τον Μέγχιγια (4. Meghiyanaggo)

[Ud 4, PTS 34-46]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι

4. Το κεφάλαιο για τον Μέγκχιγια

1. Η ομιλία για τον Μεγκίγια

31. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Τσαλικά, στο όρος Τσαλικά. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μέγκχιγια ήταν ο συνοδός του Ευλογημένου. Τότε ο σεβάσμιος Μέγκχιγια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μέγκχιγια είπε στον Ευλογημένο: «Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, να μπω στο χωριό Τζάντου για προσφερόμενη τροφή». «Όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα, Μέγκχιγια».

Τότε ο σεβάσμιος Μέγκχιγια, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στο χωριό Τζάντου για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησε στο χωριό Τζάντου για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πήγε προς την όχθη του ποταμού Κιμικαλά. Ο σεβάσμιος Μέγκχιγια, περπατώντας εδώ κι εκεί για περίπατο στην όχθη του ποταμού Κιμικαλά, είδε ένα άλσος μανγκοδέντρων, εμπνευστικό, ευχάριστο και γοητευτικό. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Εμπνευστικό πράγματι είναι αυτό το άλσος μανγκοδέντρων, ευχάριστο, γοητευτικό. Αυτό πράγματι είναι αρκετό για έναν γιο καλής οικογένειας που επιθυμεί την επίμονη προσπάθεια, για επίμονη προσπάθεια. Αν ο Ευλογημένος μου το επέτρεπε, θα ερχόμουν σε αυτό το άλσος μανγκοδέντρων για επίμονη προσπάθεια».

Τότε ο σεβάσμιος Μέγκχιγια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μέγκχιγια είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ντύθηκα την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στο χωριό Τζάντου για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησα στο χωριό Τζάντου για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πήγα προς την όχθη του ποταμού Κιμικαλά. Είδα πράγματι εγώ, σεβάσμιε κύριε, περπατώντας εδώ κι εκεί για περίπατο στην όχθη του ποταμού Κιμικαλά, ένα άλσος μανγκοδέντρων, εμπνευστικό, ευχάριστο και γοητευτικό. Αφού τον είδα, μου ήρθε αυτή η σκέψη - 'Εμπνευστικό πράγματι είναι αυτό το άλσος μανγκοδέντρων, ευχάριστο, γοητευτικό. Αυτό πράγματι είναι αρκετό για έναν γιο καλής οικογένειας που επιθυμεί την επίμονη προσπάθεια, για επίμονη προσπάθεια. Αν ο Ευλογημένος μου το επέτρεπε, θα ερχόμουν σε αυτό το άλσος μανγκοδέντρων για επίμονη προσπάθεια'. Αν ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, μου το επιτρέψει, θα πήγαινα σε εκείνο το άλσος μανγκοδέντρων για επίμονη προσπάθεια».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Μέγκχιγια: «Περίμενε ακόμα, Μέγκχιγια, είμαι μόνος ακόμα, μέχρι να έρθει και κάποιος άλλος μοναχός».

Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Μέγκχιγια είπε στον Ευλογημένο: «Για τον Ευλογημένο, σεβάσμιε κύριε, δεν υπάρχει τίποτε περαιτέρω που πρέπει να γίνει, δεν υπάρχει συσσώρευση αυτού που έγινε. Για μένα όμως, σεβάσμιε κύριε, υπάρχει κάτι περαιτέρω που πρέπει να γίνει, υπάρχει συσσώρευση αυτού που έγινε. Αν ο Ευλογημένος μου το επιτρέψει, θα πήγαινα σε εκείνο το άλσος μανγκοδέντρων για επίμονη προσπάθεια». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Μέγκχιγια: «Περίμενε ακόμα, Μέγκχιγια, είμαι μόνος ακόμα, μέχρι να έρθει και κάποιος άλλος μοναχός».

Για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Μέγκχια είπε στον Ευλογημένο: «Για τον Ευλογημένο, σεβάσμιε κύριε, δεν υπάρχει τίποτε περαιτέρω που πρέπει να γίνει, δεν υπάρχει συσσώρευση αυτού που έγινε. Για μένα όμως, σεβάσμιε κύριε, υπάρχει κάτι περαιτέρω που πρέπει να γίνει, υπάρχει συσσώρευση αυτού που έγινε. Αν ο Ευλογημένος μου το επιτρέψει, θα πήγαινα σε εκείνο το άλσος μανγκοδέντρων για επίμονη προσπάθεια». «Όταν κάποιος λέει 'επίμονη προσπάθεια', Μέγκχια, τι άλλο θα μπορούσαμε να πούμε; Όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα, Μέγκχια».

Τότε ο σεβάσμιος Μέγκχια σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και κατευθύνθηκε προς εκείνο το άλσος μανγκοδέντρων· αφού έφτασε, μπήκε σε εκείνο το άλσος μανγκοδέντρων και κάθισε για ημερήσια διαμονή στη βάση κάποιου δένδρου. Τότε στον σεβάσμιο Μέγκχια, ενώ διέμενε σε εκείνο το άλσος μανγκοδέντρων, ως επί το πλείστον τρεις κακοί φαύλοι λογισμοί συνέβαιναν, δηλαδή - ηδονικός λογισμός, λογισμός του θυμού, λογισμός της βίας.

Τότε στον σεβάσμιο Μέγκχια ήρθε αυτή η σκέψη: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Με πίστη πράγματι αναχωρήσαμε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή. Και όμως είμαστε περιτριγυρισμένοι από αυτούς τους τρεις κακούς φαύλους λογισμούς, δηλαδή - τον ηδονικό λογισμό, τον λογισμό του θυμού, τον λογισμό της βίας».

Τότε ο σεβάσμιος Μέγκχια, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μέγκχιγια είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, ενώ διέμενα σε εκείνο το άλσος μανγκοδέντρων, ως επί το πλείστον τρεις κακοί φαύλοι λογισμοί συνέβαιναν, δηλαδή - ηδονικός λογισμός, λογισμός του θυμού, λογισμός της βίας. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: «Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Με πίστη πράγματι αναχωρήσαμε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή. Και όμως είμαστε περιτριγυρισμένοι από αυτούς τους τρεις κακούς φαύλους λογισμούς, δηλαδή - τον ηδονικό λογισμό, τον λογισμό του θυμού, τον λογισμό της βίας'».

«Για την ανώριμη απελευθέρωση του νου, Μέγκχια, πέντε παράγοντες οδηγούν στην ωρίμανση. Ποια πέντε;

«Εδώ, Μέγκχια, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς. Για την ανώριμη απελευθέρωση του νου, Μέγκχια, αυτός είναι ο πρώτος παράγοντας που οδηγεί στην ωρίμανση.

«Επιπλέον, Μέγκχια, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Για την ανώριμη απελευθέρωση του νου, Μέγκχια, αυτός είναι ο δεύτερος παράγοντας που οδηγεί στην ωρίμανση.

«Επιπλέον, Μέγκχια, ένας μοναχός, αυτή η συζήτηση που είναι αυστηρή, κατάλληλη για το άνοιγμα του νου, που οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα, δηλαδή - συζήτηση για τις λίγες επιθυμίες, συζήτηση για την ικανοποίηση, συζήτηση για την αποστασιοποίηση, συζήτηση για την απομόνωση από την κοινωνία, συζήτηση για τη διέγερση της ενεργητικότητας, συζήτηση για την ηθική, συζήτηση για την αυτοσυγκέντρωση, συζήτηση για τη σοφία, συζήτηση για την απελευθέρωση, συζήτηση για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης· τέτοια συζήτηση αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο. Για την ανώριμη, Μέγκχια, απελευθέρωση του νου, αυτό είναι το τρίτο φαινόμενο που οδηγεί στην ωρίμανση.

«Επιπλέον, Μέγκχια, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Για την ανώριμη, Μέγκχια, απελευθέρωση του νου, αυτό είναι το τέταρτο φαινόμενο που οδηγεί στην ωρίμανση.

«Επιπλέον, Μέγκχια, ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Για την ανώριμη, Μέγκχια, απελευθέρωση του νου, αυτό είναι το πέμπτο φαινόμενο που οδηγεί στην ωρίμανση. Για την ανώριμη, Μέγκχια, απελευθέρωση του νου, αυτά τα πέντε φαινόμενα οδηγούν στην ωρίμανση.

«Για έναν μοναχό που έχει καλό φίλο, Μέγκχια, καλό σύντροφο, κλίνει προς τους καλούς, αυτό αναμένεται - θα είναι ηθικός, θα διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης θα εξασκείται σε αυτούς.

«Για έναν μοναχό που έχει καλό φίλο, Μέγκχια, καλό σύντροφο, κλίνει προς τους καλούς, αυτό αναμένεται - αυτή η συζήτηση που είναι αυστηρή, κατάλληλη για το άνοιγμα του νου, που οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα, δηλαδή - συζήτηση για τις λίγες επιθυμίες, συζήτηση για την ικανοποίηση, συζήτηση για την αποστασιοποίηση, συζήτηση για την απομόνωση από την κοινωνία, συζήτηση για τη διέγερση της ενεργητικότητας, συζήτηση για την ηθική, συζήτηση για την αυτοσυγκέντρωση, συζήτηση για τη σοφία, συζήτηση για την απελευθέρωση, συζήτηση για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης· τέτοια συζήτηση θα αποκτά κατά βούληση, θα αποκτά χωρίς δυσκολία, θα αποκτά χωρίς κόπο.

«Για έναν μοναχό που έχει καλό φίλο, Μέγκχια, καλό σύντροφο, κλίνει προς τους καλούς, αυτό αναμένεται - θα διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των

καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις.

«Για έναν μοναχό που έχει καλό φίλο, Μέγκχια, καλό σύντροφο, κλίνει προς τους καλούς, αυτό αναμένεται - θα είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας.

«Και επιπλέον, Μέγκχια, από αυτόν τον μοναχό, αφού εδραιωθεί σε αυτά τα πέντε φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν περαιτέρω - η ρυπαρότητα του σώματος πρέπει να αναπτυχθεί για την εγκατάλειψη της λαγνείας, η φιλικότητα πρέπει να αναπτυχθεί για την εγκατάλειψη του θυμού, η μνήμη επί της αναπνοής πρέπει να αναπτυχθεί για το σταμάτημα των λογισμών, η αντίληψη της παροδικότητας πρέπει να αναπτυχθεί για την εκρίζωση της αλαζονείας του 'εγώ είμαι'. Σε αυτόν που έχει την αντίληψη της παροδικότητας, Μέγκχια, η αντίληψη του μη-εαυτού παραμένει· αυτός που έχει την αντίληψη του μη-εαυτού φτάνει στην εκρίζωση της αλαζονείας του 'εγώ είμαι', στο Νιμπάνα στην παρούσα ζωή».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Μικροί λογισμοί, λεπτοφυείς λογισμοί,
ακολουθούμενοι, ταραάζουν τον νου·
αυτούς μη γνωρίζοντας τους λογισμούς του νου,
από εδώ εκεί τρέχει με ταραγμένο νου.

«Αυτούς όμως γνωρίζοντας τους λογισμούς του νου,
ο ενεργητικός ασκεί αυτοσυγκράτηση, μνήμων·
τους ακολουθούμενους, που ταραάζουν τον νου,
χωρίς υπόλοιπο αυτούς εγκατέλειψε ο Βούδας». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την ανησυχία

32. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κουσινάρα, στο Ουπαβάττανα, στο άλσος σάλα των Μάλλα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί διέμεναν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, σε μια καλύβα στο δάσος, ανήσυχτοι, αλαζονικοί, επιπόλαιοι, με σκληρά λόγια, με ασυγκράτητη ομιλία, επιλήσμονες, χωρίς πλήρη επίγνωση, μη αυτοσυγκεντρωμένοι, με περιπλανώμενο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες.

Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους αρκετούς μοναχούς που διέμεναν όχι μακριά, σε μια καλύβα στο δάσος, ανήσυχους, αλαζονικούς, επιπόλαιοι, με σκληρά λόγια, με ασυγκράτητη ομιλία, επιλήσμονες, χωρίς πλήρη επίγνωση, μη αυτοσυγκεντρωμένους, με περιπλανώμενο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Με απροστάτευτο σώμα, και καταστραμμένο από λανθασμένη άποψη·
κατανικημένο από νωθρότητα και υπνηλία, υποκύπτει στην εξουσία του Μάρα.

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό

λογισμό·

με την ορθή άποψη μπροστά, γνωρίζοντας την έγερση και την παρακμή· ο μοναχός που υπερνικά τη νωθρότητα και την υπνηλία, ας εγκαταλείψει όλους τους κακότυχους κόσμους». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον βοσκό

33. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών. Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, πήγε προς τη βάση κάποιου δένδρου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα.

Τότε κάποιος βοσκός πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον βοσκό που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία.

Τότε εκείνος ο βοσκός, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε εκείνος ο βοσκός, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε εκείνος ο βοσκός, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν στην κατοικία του άφθονο ρυζόγαλο χωρίς νερό και φρέσκο βουτυρέλαιο, και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στην κατοικία εκείνου του βοσκού· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε εκείνος ο βοσκός, ιδιοχείρως ικανοποίησε και περιποιήθηκε την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με ρυζόγαλο χωρίς νερό και φρέσκο βουτυρέλαιο. Τότε εκείνος ο βοσκός, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, πήρε κάποιο χαμηλό κάθισμα και κάθισε στο πλάι. Τον βοσκό που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, κάποιος άνθρωπος αφαίρεσε τη ζωή εκείνου του βοσκού στα σύνορα.

Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Ο βοσκός, σεβάσμιε κύριε, από τον οποίο σήμερα η Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα ιδιοχείρως ικανοποιήθηκε και περιποιήθηκε με ρυζόγαλο χωρίς νερό και φρέσκο βουτυρέλαιο, εκείνος ο βοσκός, σεβάσμιε κύριε, λέγεται ότι στερήθηκε τη ζωή από κάποιον άνθρωπο στα σύνορα».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Ό,τι ένας εχθρός θα έκανε σε έναν εχθρό, ή ένας αντίπαλος σε έναν αντίπαλο·
η λανθασμένα κατευθυνόμενη συνείδηση, χειρότερα από αυτό θα του έκανε».
Τρίτη.

4. Η ομιλία για το χτύπημα του δαίμονα

34. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα διέμεναν στην Καποτακαντάρρα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαριπούττα, σε φεγγαρόλουστη νύχτα, με πρόσφατα ξυρισμένα μαλλιά, καθόταν στο ύπαιθρο, αφού επέτυχε κάποια αυτοσυγκέντρωση.

Εκείνη την περίοδο δύο δαίμονες σύντροφοι πήγαιναν από τη βόρεια κατεύθυνση προς τη νότια κατεύθυνση για κάποια υπόθεση. Εκείνοι οι δαίμονες είδαν τον σεβάσμιο Σαριπούττα, σε φεγγαρόλουστη νύχτα, με πρόσφατα ξυρισμένα μαλλιά, να κάθεται στο ύπαιθρο. Αφού τον είδαν, ένας δαίμονας είπε στον δεύτερο δαίμονα: «Μου έρχεται η ιδέα, αγαπητέ, να δώσω χτύπημα στο κεφάλι αυτού του ασκητή». Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνος ο δαίμονας είπε σε αυτόν τον δαίμονα: «Αρκετά, αγαπητέ, μην πειράξεις τον ασκητή. Εκείνος ο ασκητής, αγαπητέ, είναι μεγάλος, με μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή».

Για δεύτερη φορά εκείνος ο δαίμονας είπε σε αυτόν τον δαίμονα: «Μου έρχεται η ιδέα, αγαπητέ, να δώσω χτύπημα στο κεφάλι αυτού του ασκητή». Για δεύτερη φορά εκείνος ο δαίμονας είπε σε αυτόν τον δαίμονα: «Αρκετά, αγαπητέ, μην πειράξεις τον ασκητή. Εκείνος ο ασκητής, αγαπητέ, είναι μεγάλος, με μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή». Για τρίτη φορά εκείνος ο δαίμονας είπε σε αυτόν τον δαίμονα: «Μου έρχεται η ιδέα, αγαπητέ, να δώσω χτύπημα στο κεφάλι αυτού του ασκητή». Για τρίτη φορά εκείνος ο δαίμονας είπε σε αυτόν τον δαίμονα: «Αρκετά, αγαπητέ, μην πειράξεις τον ασκητή. Εκείνος ο ασκητής, αγαπητέ, είναι μεγάλος, με μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή».

Τότε εκείνος ο δαίμονας, αγνοώντας αυτόν τον δαίμονα, έδωσε χτύπημα στο κεφάλι του σεβάσμιου πρεσβύτερου Σαριπούττα. Τόσο μεγάλο ήταν το χτύπημα, που με εκείνο το χτύπημα θα μπορούσε να βυθίσει στη γη έναν ελέφαντα επτά πήχεων ή επτάμισι πήχεων, ή να σπάσει μια μεγάλη βουνοκορφή. Και τότε εκείνος ο δαίμονας, αφού είπε «καίγομαι, καίγομαι», έπεσε εκεί ακριβώς στη μεγάλη κόλαση.

Ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είδε με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, το χτύπημα που δινόταν από εκείνον τον δαίμονα στο κεφάλι του σεβάσμιου πρεσβύτερου Σαριπούττα. Αφού είδε, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Μήπως, φίλε, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα, μήπως δεν έχεις κανέναν πόνο;» «Είμαι καλά, φίλε Μογκαλλάνα, τα βγάζω πέρα, φίλε Μογκαλλάνα· αλλά το κεφάλι μου πονάει λίγο».

«Θαυμαστό, φίλε Σαριπούττα, εκπληκτικό, φίλε Σαριπούττα! Πόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη έχει ο σεβάσμιος Σαριπούττα, πόσο μεγάλη επιρροή! Εδώ, φίλε Σαριπούττα, κάποιος δαίμονας σου έδωσε χτύπημα στο κεφάλι. Τόσο μεγάλο ήταν το χτύπημα, που με εκείνο το χτύπημα θα μπορούσε να βυθίσει στη γη έναν ελέφαντα

επτά πήχεων ή επτάμισι πήχεων, ή να σπάσει μια μεγάλη κορυφή βουνού, και όμως ο σεβάσμιος Σαριπούττα λέει έτσι: "Είμαι καλά, φίλε Μογκαλλάνα, τα βγάζω πέρα, φίλε Μογκαλλάνα· αλλά το κεφάλι μου πονάει λίγο"».

«Θαυμαστό, φίλε Μογκαλλάνα, εκπληκτικό, φίλε Μογκαλλάνα! Πόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη έχει ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, πόσο μεγάλη επιρροή, που μπορεί να δει ακόμη και δαίμονα! Εμείς όμως τώρα δεν βλέπουμε ούτε ένα δαιμόνιο της σκόνης».

Ο Ευλογημένος άκουσε με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, αυτή τη συνομιλία εκείνων των δύο μεγάλων ελεφάντων.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτός του οποίου η συνείδηση είναι σαν βράχος, σταθερή, δεν κλονίζεται· αποπαθιασμένη από τα ελκυστικά, δεν θυμώνει με αυτά που προκαλούν οργή· αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι, από πού θα τον πλησιάσει ο πόνος;» Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον ελέφαντα

35. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος διέμενε περιτριγυρισμένος από μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών. Περιτριγυρισμένος διέμενε με δυστυχία, όχι άνετα. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ τώρα διαμένω περιτριγυρισμένος από μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών. Περιτριγυρισμένος διαμένω με δυστυχία, όχι άνετα. Γιατί να μην διαμείνω μόνος, αποτραβηγμένος από την παρέα;»

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησε στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, ο ίδιος τακτοποίησε το κατάλυμά του, πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, χωρίς να ενημερώσει τον συνοδό, χωρίς να αποχαιρετήσει την κοινότητα μοναχών, μόνος, χωρίς δεύτερο, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Παλιλέγιακα. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Παλιλέγιακα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Παλιλέγιακα, στο προστατευμένο δασώδες άλσος, στη ρίζα του δέντρου Μπανταςάλα.

Κάποιος άλλος ελέφαντας διέμενε περιτριγυρισμένος από ελέφαντες, ελεφαντίνες, μεγάλα ελεφαντάκια και μικρά ελεφαντάκια. Έτρωγε χορτάρια με κομμένες κορυφές, και έτρωγαν τα σπασμένα κλαδιά του που είχαν λυγίσει επανειλημμένα, και έπινε θολά νερά, και όταν έβγαινε από το νερό οι ελεφαντίνες περνούσαν τρίβοντας το σώμα του. Περιτριγυρισμένος διέμενε με δυστυχία, όχι άνετα. Τότε σε εκείνον τον ελέφαντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ τώρα διαμένω περιτριγυρισμένος από ελέφαντες, ελεφαντίνες, μεγάλα ελεφαντάκια και μικρά ελεφαντάκια, τρώω χορτάρια με κομμένες κορυφές, και τρώνε τα σπασμένα κλαδιά μου που έχουν λυγίσει

επανειλημμένα, και πίνω θολά νερά, και όταν βγαίνω από το νερό οι ελεφαντίνες περνούν τρίβοντας το σώμα μου, περιτριγυρισμένος διαμένω με δυστυχία, όχι άνετα. Γιατί να μην διαμείνω μόνος, αποτραβηγμένος από την παρέα;»

Τότε εκείνος ο ελέφαντας, αφού αποχώρησε από το κοπάδι, πήγε στην Παλιλέγιακα, στο προστατευμένο δασώδες άλσος, στη ρίζα του δέντρου Μπαντασάλα, εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος. Εκεί εκείνος ο ελέφαντας, στην περιοχή όπου διέμενε ο Ευλογημένος, καθάριζε εκείνη την περιοχή από τη βλάστηση, και με την προβοσκίδα του τοποθετούσε πόσιμο νερό και νερό για πλύσιμο για τον Ευλογημένο.

Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Εγώ προηγουμένως διέμενα περιτριγυρισμένος από μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών, περιτριγυρισμένος διέμενα με δυστυχία, όχι άνετα. Τώρα εγώ διαμένω χωρίς να είμαι περιτριγυρισμένος από μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών, χωρίς να είμαι περιτριγυρισμένος διαμένω με ευτυχία, άνετα».

Και σε εκείνον τον ελέφαντα εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Εγώ προηγουμένως διέμενα περιτριγυρισμένος από ελέφαντες, ελεφαντίνες, μεγάλα ελεφαντάκια και μικρά ελεφαντάκια, έτρωγα χορτάρια με κομμένες κορυφές, και έτρωγαν τα σπασμένα κλαδιά μου που είχαν λυγίσει επανειλημμένα, και έπινα θολά νερά, και όταν έβγαινα από το νερό οι ελεφαντίνες περνούσαν τρίβοντας το σώμα μου, περιτριγυρισμένος διέμενα με δυστυχία, όχι άνετα. Τώρα εγώ διαμένω χωρίς να είμαι περιτριγυρισμένος από ελέφαντες, ελεφαντίνες, μεγάλα ελεφαντάκια και μικρά ελεφαντάκια, και τρώω χορτάρια με ακομμάτιστες κορυφές, και δεν τρώνε τα σπασμένα κλαδιά μου που έχουν λυγίσει επανειλημμένα, και πίνω καθαρά νερά, και όταν βγαίνω από το νερό οι ελεφαντίνες δεν περνούν τρίβοντας το σώμα μου, χωρίς να είμαι περιτριγυρισμένος διαμένω με ευτυχία, άνετα».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού γνώρισε τη δική του μοναξιά και αφού αντιλήφθηκε με τον νου τον αναλογισμό του νου εκείνου του ελέφαντα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτό του ελέφαντα με τον ελέφαντα, του ελέφαντα με χαυλιόδοντες σαν ρυμό·

Συμφωνεί η συνείδηση με τη συνείδηση, επειδή μόνος χαίρεται ο νους».

Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Πίντολα

36. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιντολαμπαρναντβάτζα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, δασόβιος, καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, φορών χιτώνες από κουρέλια, φορών τρεις χιτώνες, με λίγες επιθυμίες, ικανοποιημένος, απομονωμένος, χωρίς συντροφιά, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, υποστηρικτής της ασκητικής πρακτικής, αφοσιωμένος στην ανώτερη συνείδηση.

Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Πιντολαμπαρναντβάτζα να κάθεται όχι μακριά, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, δασόβιο, καταναλωτή προσφερόμενης τροφής, φορώντας χιτώνες από κουρέλια, φορώντας τρεις χιτώνες, με λίγες επιθυμίες, ικανοποιημένο, απομονωμένο, χωρίς συντροφιά, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, υποστηρικτή της ασκητικής πρακτικής, αφοσιωμένο στην ανώτερη συνείδηση.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Η μη κατηγορία, η μη βλάβη, η αυτοσυγκράτηση στον κύριο μοναστικό κώδικα·
η μετριοπάθεια στην τροφή, και η απομονωμένη κατοικία·
και η προσπάθεια στην ανώτερη συνείδηση, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών». Έκτο.

7. Η ομιλία στον Σαριπούττα

37. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαριπούττα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, με λίγες επιθυμίες, ικανοποιημένος, απομονωμένος, χωρίς συντροφιά, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αφοσιωμένος στην ανώτερη συνείδηση.

Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Σαριπούττα να κάθεται όχι μακριά, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, με λίγες επιθυμίες, ικανοποιημένο, απομονωμένο, χωρίς συντροφιά, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αφοσιωμένο στην ανώτερη συνείδηση.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Για αυτόν με ανώτερη συνείδηση, τον μη αμελή,
τον σοφό που εξασκείται στις ατραπούς της σοφίας·
λύπες δεν υπάρχουν για τον ακλόνητο,
τον γαλήνιο, που είναι πάντα με επίγνωση». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη Σουνταρί

38. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος τιμούνταν, σεβόταν, ευλαβούνταν, χαιρόταν ευσέβειας και εκτίμησης, ήταν αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Και η Κοινότητα μοναχών τιμούνταν, σεβόταν, ευλαβούνταν, χαιρόταν ευσέβειας και εκτίμησης, ήταν αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές όμως δεν τιμούνταν, δεν σέβονταν, δεν ευλαβούνταν, δεν χαιρόνταν ευσέβειας και εκτίμησης, δεν ήταν αποδέκτες των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς.

Τότε εκείνοι οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές, μη μπορώντας να ανεχθούν την τιμή προς τον Ευλογημένο και την Κοινότητα μοναχών, πήγαν εκεί όπου ήταν η περιπλανώμενη ασκήτρια Σουνταρί· αφού πλησίασαν, είπαν στην περιπλανώμενη ασκήτρια Σουνταρί: «Μπορείς εσύ, αδελφή, να κάνεις κάτι για το καλό των συγγενών;» «Τι εγώ, κύριοι, να κάνω; Τι δεν μπορώ να κάνω; Ακόμη και η ζωή μου έχει εγκαταλειφθεί για το καλό των συγγενών».

«Τότε λοιπόν, αδελφή, πήγαινε συχνά στο άλσος του Τζέτα». «Ναι, κύριοι», απάντησε η περιπλανώμενη ασκήτρια Σουνταρί σε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές και πήγαινε συχνά στο άλσος του Τζέτα.

Όταν εκείνοι οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές έμαθαν - «Η περιπλανώμενη ασκήτρια Σουνταρί έχει ιδωθεί καλά από πολύ κόσμο να πηγαίνει συχνά στο άλσος του Τζέτα». Τότε, αφού της αφαίρεσαν τη ζωή και την έριξαν εκεί ακριβώς στην τάφρο του άλσους του Τζέτα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα· αφού πλησίασαν, είπαν στον βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα: «Εκείνη, μεγάλη βασιλιά, η περιπλανώμενη ασκήτρια Σουνταρί· αυτή δεν φαίνεται πουθενά σε μας». «Πού όμως υποψιάζεστε;» «Στο άλσος του Τζέτα, μεγάλη βασιλιά». «Τότε λοιπόν ψάξτε στο άλσος του Τζέτα».

Τότε εκείνοι οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές, αφού έψαξαν στο άλσος του Τζέτα, την έβγαλαν από την τάφρο όπως την είχαν τοποθετήσει, την ανέβασαν σε κρεβάτι, την έφεραν στη Σαβάτθι και πηγαίνοντας από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι, προκάλεσαν περιφρόνηση στους ανθρώπους:

«Δείτε, κύριοι, την πράξη των ασκητών, μαθητών του υιού των Σάκκα! Αδιάντροποι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκκα, ανήθικοι, κακόβουλου χαρακτήρα, ψεύτες, μη ασκούμενοι στην άγια ζωή. Αυτοί λοιπόν θα ισχυρίζονται ότι είναι ακόλουθοι της Διδασκαλίας, ακόλουθοι της ισότητας, ασκούμενοι στην άγια ζωή, αληθινοί, ηθικοί, καλού χαρακτήρα! Δεν υπάρχει σε αυτούς ασκητισμός, δεν υπάρχει σε αυτούς αφοσίωση στην άγια ζωή. Χάθηκε ο ασκητισμός τους, χάθηκε η αφοσίωσή τους στην άγια ζωή. Από πού σε αυτούς ασκητισμός, από πού σε αυτούς αφοσίωση στην άγια ζωή; Έχουν απομακρυνθεί αυτοί από τον ασκητισμό, έχουν απομακρυνθεί αυτοί από την αφοσίωση στην άγια ζωή. Πώς λοιπόν ένας άνδρας, αφού έκανε ανδρική πράξη, θα αφαιρούσε τη ζωή μιας γυναίκας;»

Εκείνη την περίοδο στη Σαβάτθι οι άνθρωποι, βλέποντας μοναχούς, τους ύβριζαν, τους χλεύαζαν, τους εξόργιζαν και τους ενοχλούσαν με άπρεπα και σκληρά λόγια -

«Αδιάντροποι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκκα, ανήθικοι, κακόβουλου χαρακτήρα, ψεύτες, μη ασκούμενοι την άγια ζωή. Αυτοί λοιπόν θα ισχυρίζονται ότι είναι ακόλουθοι της Διδασκαλίας, ακόλουθοι της ισότητας, ασκούμενοι στην άγια ζωή, αληθινοί, ηθικοί, καλού χαρακτήρα! Δεν υπάρχει σε αυτούς ασκητισμός, δεν υπάρχει σε αυτούς αφοσίωση στην άγια ζωή. Χάθηκε ο ασκητισμός τους, χάθηκε η αφοσίωσή τους στην άγια ζωή. Από πού σε αυτούς ασκητισμός, από πού σε αυτούς αφοσίωση στην άγια ζωή; Έχουν απομακρυνθεί αυτοί από τον ασκητισμό, έχουν απομακρυνθεί αυτοί από την αφοσίωση στην άγια ζωή. Πώς λοιπόν ένας άνδρας, αφού έκανε ανδρική πράξη, θα αφαιρούσε τη ζωή μιας γυναίκας;»

Τότε αρκετοί μοναχοί, αφού ντύθηκαν το πρωί και πήραν τα κύπελλα και τους χιτώνες τους, μπήκαν στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησαν στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο:

«Τώρα, σεβάσμιε κύριε, στη Σαβάτθι οι άνθρωποι, βλέποντας μοναχούς, τους υβρίζουν, τους χλευάζουν, τους εξοργίζουν και τους ενοχλούν με άπρεπα και σκληρά λόγια - 'αδιάντροποι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκουα, ανήθικοι, κακόβουλου χαρακτήρα, ψεύτες, μη ασκούμενοι την άγια ζωή. Αυτοί λοιπόν θα ισχυρίζονται ότι ασκούν τη Διδασκαλία, ότι ασκούν τη δικαιοσύνη, ότι ασκούν την άγια ζωή, ότι λένε την αλήθεια, ότι είναι ηθικοί, ότι έχουν καλό χαρακτήρα. Δεν υπάρχει σε αυτούς ασκητισμός, δεν υπάρχει σε αυτούς αφοσίωση στην άγια ζωή. Χάθηκε ο ασκητισμός τους, χάθηκε η αφοσίωσή τους στην άγια ζωή. Από πού σε αυτούς ασκητισμός, από πού σε αυτούς αφοσίωση στην άγια ζωή; Έχουν απομακρυνθεί αυτοί από τον ασκητισμό, έχουν απομακρυνθεί αυτοί από την αφοσίωση στην άγια ζωή. Πώς λοιπόν ένας άνδρας, αφού έκανε ανδρική πράξη, θα αφαιρέσει τη ζωή γυναίκας;»

«Αυτός ο ήχος, μοναχοί, δεν θα διαρκέσει πολύ· μόνο επτά ημέρες θα διαρκέσει. Μετά την παρέλευση επτά ημερών θα εξαφανιστεί. Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, όσοι άνθρωποι, βλέποντας μοναχούς, τους υβρίζουν, τους χλευάζουν, τους εξοργίζουν και τους ενοχλούν με άπρεπα και σκληρά λόγια, αυτούς να τους επιπλήξετε με αυτόν τον στίχο -

'Αυτός που λέει ψέματα πηγαίνει στην κόλαση,
ή και αυτός που έχοντας κάνει κάτι λέει «δεν το κάνω»·
και οι δύο αυτοί πεθαίνοντας γίνονται ίσοι,
άνθρωποι με ταπεινές πράξεις στην επόμενη ζωή'».

Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού έμαθαν αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο, όσους ανθρώπους, βλέποντας μοναχούς, τους υβρίζουν, τους χλευάζουν, τους εξοργίζουν και τους ενοχλούν με άπρεπα και σκληρά λόγια, αυτούς τους επιπλήττουν με αυτόν τον στίχο -

«Αυτός που λέει ψέματα πηγαίνει στην κόλαση,
ή και αυτός που έχοντας κάνει κάτι λέει 'δεν το κάνω'·
και οι δύο αυτοί πεθαίνοντας γίνονται ίσοι,
άνθρωποι με ταπεινές πράξεις στην επόμενη ζωή».

Στους ανθρώπους ήρθε αυτή η σκέψη: «Αθώοι είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκουα. Δεν έγινε από αυτούς. Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκουα, ορκίζονται». Εκείνη η φήμη δεν κράτησε πολύ. Κράτησε μόνο επτά ημέρες. Μετά την παρέλευση επτά ημερών εξαφανίστηκε.

Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο:

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο - 'αυτή η φήμη, μοναχοί, δεν θα κρατήσει πολύ. Θα κρατήσει μόνο επτά ημέρες. Μετά την παρέλευση επτά ημερών θα εξαφανιστεί'. Εξαφανίστηκε, σεβάσμιε κύριε, εκείνη η φήμη».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Οι ασυγκράτητοι άνθρωποι τρυπούν με τα λόγια,
όπως με βέλη έναν ελέφαντα που πήγε στη μάχη·
αφού ακούσει σκληρά λόγια που εκφράστηκαν,
ο μοναχός ας τα υπομένει με νου χωρίς κακία». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Ουπασένα

39. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Τότε στον σεβάσμιο Ουπασένα Βανγκανταπούττα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Τι κέρδος πράγματι για μένα, τι καλή τύχη πράγματι για μένα, που ο Διδάσκαλός μου είναι ο Ευλογημένος, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος· και αναχώρησα από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή σε μια καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή· και οι σύντροφοί μου στην άγια ζωή είναι ηθικοί, καλού χαρακτήρα· και είμαι αυτός που εκπληρώνει την ηθική· και είμαι καλά αυτοσυγκεντρωμένος, με πλήρως εστιασμένο νου· και είμαι Άξιος, αυτός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές· και έχω μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή. Εξάριετη η ζωή μου, εξάριετος ο θάνατός μου».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου τον αναλογισμό του νου του σεβάσμιου Ουπασένα Βανγκανταπούττα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτόν που η ζωή δεν καίει, στο τέλος του θανάτου δεν θλίβεται·
αυτός πράγματι ο σοφός που έχει δει την κατάσταση, ανάμεσα στους
θρηνούντες δεν θλίβεται.

«Αυτού που η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, του μοναχού με γαλήνια
συνείδηση·
εξαλείφθηκε η περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων, δεν υπάρχει γι' αυτόν
επαναγέννηση». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη γαλήνη του Σαριπούττα

40. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαριπούττα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, ανασκοπώντας τη γαλήνη του εαυτού του.

Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Σαριπούττα να κάθεται όχι μακριά,
διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, ανασκοπώντας τη
γαλήνη του εαυτού του.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτού που η συνείδηση είναι γαλήνια και ήρεμη, του μοναχού που έχει κόψει τον οδηγό·
εξαλείφθηκε η περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων, αυτός είναι απελευθερωμένος από τα δεσμά του Μάρα». Δέκατη.

Τέλος του κεφαλαίου του Μέγκχια, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο Μέγκχιγια, οι ανήσυχοι, ο Γκοπάλα, ο δαίμονας με τον ελέφαντα πέμπτο·
ο Πίνταλα και ο Σαριπούττα, η Σουνταρί γίνεται όγδοο·
ο Ουπασένα Βανγκανταπούττα, και ο Σαριπούττα αυτά τα δέκα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

*PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.
5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι.
4. Το κεφάλαιο για τον Μέγχιγια έχει ανακτηθεί από το
paliverse.org*

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και
πρακτικής.

PaliVerse.org